
ПРОГЛАС

Издание на Филологическия факултет
при Великотърновския университет “Св. св. Кирил и Методий”

кн. 2, 2006 (год. XV), ISSN 0861-7902

ХРОНИКА

На 28 февр. 2007 г. във Велико Търново се проведе националната научна конференция „Емилиян Станев в българската литература, изкуство и култура”, посветена на 100-годишнината от рождението на писателя. Организатори бяха катедра „Българска литература” при Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий” и Община Велико Търново.

Тематично работата на конференцията бе ориентирана в следните направления: майсторството на белетриста, език и стил на писателя, отношението история, историософия и народопсихология, Ем. Станев и българското кино, авторовите книги – илюстрации и художествено оформление. Участваха учени от СУ „Кл. Охридски”, НБУ, ПУ „Паисий Хилендарски”, ВТУ „Св. св. Кирил и Методий”, ШУ „Еп. Константин Преславски”, ВСУ „Черноризец Храбър” и др.

В пленарния си доклад acad. дфн Иван Радев очерта ролята на Ем. Станев откъм проговорилата „историчност” на философско-художественото мислене. Доц. Михаил Неделчев от НБУ се спря на мита за това, че по-ранните и по-къси работи на Ем. Станев са (може би?) по-значителни и съвършени от романите му, а проф. Светлозар Йгов разгледа „три класически случая” – „Тютюн”, „Железния светилник” и „Иван Кондарев” в контекста на времето. Пленарният доклад на Станимир Трифонов, директор на Филмова студия „Време”, проблематизира отношението кино – литература и отпрати поглед към различните киноверсии на Емилиян-Станевите творби.

Работата на конференцията продължи в три протичащи едновременно секции, в които литературоведи, езиковеди, кинодейци, театрални срещнаха своите прочити на творчеството на писателя, но явно се раз-

минаха с възможността да изслушат колегите си от другите секции. Затова и подготвяният сборник от конференцията е очаквано събитие – повече от 40-те доклада гарантират внушителност на тома и изключителна представителност на изданието-почит към Емилиян Станев.

Илиана Павлова

◇ ◇ ◇

В Немската библиотека на ВТУ германският писател Ян Конек-ке проведе уъркшоп по писателско майсторство. При своето предходно посещение в края на миналата година той представи пред студенти германисти вижданията си за интеркултурна компетентност, за проблемите на хибридната идентичност на съвременния човек и за начините, по които тя може да бъде описана. През април т.г. се състоя втората част от творческата дискусия, при която бе предвидено обсъждане на студентски проекти. С непосредствения си, ведър маниер на общуване писателят спечели и публиката си в Окръжна библиотека „П. Р. Славейков”, и учениците от Езикова гимназия „Проф. д-р Асен Златаров”.

За първи път Ян Конек-ке (род. 1960 г.) е гостувал в България през 1998 г. благодарение на предоставената му от Министерството на културата стипендия в рамките на програмата за популяризиране на България в чужбина. В резултат на това негово посещение в Пловдив възниква пътеписът „Гъливър в България”. В класическата си версия (по романите на Джонатан Суифт) Гъливър е двойствената фигура на страха – поради несъстоятелните си размери той представлява заплаха за другите в света на джуджетата, а при великаните сам бива застрашен. У Конек-ке България смесва държавата на лилипутите с държавата на титаните в едно общо пространство, а пътешественикът не се бои нито за себе си, нито предизвиква страх. Новият Гъливър се страхува от това, което българите вършат сами със себе си. Понякога самият автор се припознава като Гъливър. Той не владее езика и не разбира чутото, но игнорирането на едното сетиво дава безпощадна бистрина на другото: зрението фиксира съсипията на един приведен из подлезите живот, който притъпява и отегчава чувствителността на неговия герой. Пътеписът често сравнява България с Румъния. Пътешественикът се чуди на отношението към малцинствата, на